

עמ"ת 23439/06/14 - מאהר גבארה נגד מדינת ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים עמ"ת 23439-06-14

29 יוני 2014

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מאהר גבארה (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כבוד השופטת מרים קסלסי) מיום 26.5.2014 בתיק מ"ת 2624-05-14, לפיה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. כתב האישום שהוגש נגד העורר מייחס לו נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח, לאחר שבתאריך 6.5.2014 נהג במכונית, בכביש 1, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה משלא הוציא מעולם רישיון נהיגה.

3. בית המשפט קמא התייחס בהחלטתו לעברו התעבורתי של העורר, וציין כי בעברו 7 הרשעות קודמות בעבירות דומות, בפעם האחרונה נדון העורר למאסר בעבודות שירות ולמאסר על תנאי של 10 חודשים, שהוא בר הפעלה בעניינו.

בבית המשפט קמא נתבקש תסקיר שירות המבחן, הערכת שירות המבחן הייתה כי רמת מסוכנותו של העורר והסיכוי להישנות העבירה גבוהים. שירות המבחן קבע כי חלופת המעצר המוצעת, מעצר בית בפיקוח בני משפחתו של העורר, איננה מתאימה, ולא בא בהמלצה לשחרורו של העורר ממעצר.

בנוסף לאמור בתסקיר, ציין בית המשפט קמא כי התרשם מהעורר באופן דומה לאמור בתסקיר שירות המבחן וכי האמור בתסקיר אושש את התרשמותו הראשונה.

בהתחשב בסוג העבירה, אשר העורר הודה בה, בכך שהעורר עבר את העבירה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, בכך שמדובר באדם בוגר בן 46 שנהג פעם אחר פעם מבלי שהוא מורשה לכך ובהתרשמות כי העורר אינו מפנים את חומרת מעשיו, קבע בית המשפט כי העורר מסוכן לציבור ויש להרחיקו מהכביש, כי אין לתת בו אמון וכי המפקחים המוצעים לא יצליחו למלא תפקידם כראוי.

לפיכך הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

4. ב"כ העורר טענו כי טעה בית המשפט קמא בהחלטתו לפיה העורר יישאר במעצר עד תום ההליכים, בכך שנתן משקל אפסי לחלופת המעצר שהוצעה ובהתייחסותו לאמור בתסקיר שירות המבחן. נטען כי בית המשפט התעלם מנסיבותיו האישיות של העורר.

לטענת ב"כ העורר, בית המשפט קמא התעלם מהפסיקה הקובעת כי בעבירות תעבורה עוצרים רק במקרים נדירים, וכי עבריינים בעבירות דומות ואף חמורות יותר שוחררו למעצר בית (הגיש פסיקה עמ"ת 24640-09-09; עמ"ת 45209-05-14; בש"פ 6490/03; בש"פ 10118/04; בש"פ 2465/05; ב"ש 009468/09; בש"פ 2227/08). כן נטען כי מסוכנותו של העורר היא רק בנהיגה ולא אם ישהה במעצר בית. נטען כי לעורר שלושה ילדים וכי מעצרו פוגע בכבוד המשפחה, וכן הוסיפו כי אנו עומדים ערב חודש הרמדאן. בנוסף נטען כי העורר נמצא במעצר כחודשיים וכי התיק העיקרי קבוע רק לתחילת חודש ספטמבר, בעוד מספר חודשיים.

לפיכך ביקשו כי בית המשפט יקבל את הערר ויורה על שחרורו של העורר בתנאי של מעצר בית.

5. ב"כ המשיבה תמכה, בטיעוניה, בהחלטתו של בית המשפט קמא, התייחסה לתסקיר השלילי שהוגש בעניינו של העורר ולכך שרק במקרים נדירים יסטה בית המשפט מהמלצות שליליות הקבועות בתסקיר (הפנתה לבש"פ 5191/13; רע"פ 765/14). לדברי ב"כ המשיבה, מדובר באדם שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, לא רכש מיומנות, זו הפעם השמינית שהוא עולה לכביש ונהג. לדבריה, מאז נדון העורר בגין העבירה הקודמת, חלפה רק שנה וחצי. לטענתה "המסוכנות הנשקפת מהעורר הזה זועקת לשמיים".

6. שמעתי בקשב רב את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים ובפסיקה שהוצגו לפני.

מקובלת עלי טענת ב"כ העורר לפיה בעבירות תעבורה נעצרים נאשמים עד תום ההליכים רק במקרים נדירים (ראה, למשל, בש"פ 2227/08, טראד גריפאת נ' מדינת ישראל).

יחד עם זאת, נראה כי המקרה שלפני הינו אחד המקרים הנדירים הללו.

ראשית, מדובר באדם בוגר, כבן 46 שנים, המבין את מעשיו ואמור להפנים את חומרתם, לאחר שנדון בגין אותן עבירות פעם אחר פעם, ריצה עונש מאסר בעבודות שירות וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה ממושכת. הרשעותיו של העורר בעבירה דומה מתחילות לפני שנים רבות, בשנת 1997, ואף שהועמד לדין עד עתה 9 פעמים, לא הפנים את חומרת מעשיו והוא ממשיך לנהוג מבלי שאי פעם הוכשר לכך.

שנית, נהיגתו של העורר, שכאמור מעולם לא הוכשר לכך, מסכנת את הציבור.

שלישית, בית המשפט התרשם כי מדובר באדם מניפולטיבי, והתרשם כי הערבים, טובים ככל שיהיו, לא יוכלו לעצור את העורר מלשוב ולבצע עבירות דומות.

רביעית, על אף התרשמותו מהעורר, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות המבחן. התסקיר שהתקבל שלילי

באופן חריג - שירות המבחן התרשם כי העורר בעל אופי מניפולטיבי, מתקשה להגיב לסמכות, לגבולות ולמערכת המשפט, בעל דפוסים שוליים בתחום התעבורה, מתקשה לראות את הקשיים בהתנהלותו ולקחת בחשבון השלכת מעשיו. מסקנת קצינת המבחן מהדברים הינה כי רמת הסיכון להישנות העבירה הינה גבוהה. כן התרשמה קצינת המבחן כי מעצר בית בפיקוח בני המשפחה לא יהיה יעיל, מאחר שהללו אינם מהווים עבור העורר גורמים סמכותיים ואינם יכולים להוות גורמים מציבי גבולות ומצמצמי סיכון.

בנסיבות אלה, מקובלת עלי קביעת בית המשפט קמא כי חלופת המעצר המוצעת אין בה כדי לאיין את מסוכנותו של העורר, ולפיכך, במקרה זה, יש להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ד, 29 יוני 2014, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**